

Wanda Tetzlaff

Policko, pow. Słupca. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 6, 40-41

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

POLANY, pow. Szydłowiec
Stanowisko II

Zakład Epoki Kamienia Instytu-
tu Historii Kultury Materialnej
PAN
w Warszawie

Badania prowadziła dr Maria Chmielewska
wraz z mgr Jackiem Lechem. Finansował
IHKM PAN, Drugi sezon badań. Kopalnia
krzemienia i pracownie przykopalniane z
późnego neolitu / wczesnego okresu brązu/.

Położenie stanowiska podano w sprawozdaniu z prac 1971 r. Badania te nie
wyjaśniły dostatecznie charakteru odkrytych wówczas skupień wyrobów krzemien-
nych, częściowo tylko wyeksplorowanych i związanych z nimi zagłębień.

Późniejsza analiza tych wyrobów i obserwacji wykazały jednoznacznie, że jest
to materiał pracowni przykopalnianych, zapewne późnoneolityczny / uprzednio myl-
nie interpretowany jako paleolityczny/, a owe zagłębienia mogą być fragmentami
szybów. Dla wyjaśnienia tego, wykopem tegorocznym / 2 m x 10 m - wykop I/72/
poszerzono szurf z 1971 r w kierunku wschodnim. Odsłonięto w nim pozostałe
fragmenty skupień i stwierdzono obecność szybów wydobywczych.

Przedmiotem eksploatacji były płaskie, plackowate konkretne krzemienia cze-
koladowego, znajdowane obficie w lokalnej glinie zwałowej / jej strop występuje
na głębokości 1,20 - 1,40 m od powierzchni / i w podścielającej ją glinie zwietrze-
liskowej. Naruszano też strop krzemienionośnego wapienia płytowego.

W wykopie I/72 było 8 szybów. Nie eksploatowano ich jednocześnie, bowiem
przecinają się one i nakładają na siebie. Niektóre zachowały się tylko szczątkowo
i ich fragmenty są ledwie czytelne na przekrojach wykopu. Reprezentują typ szybu
odkrywkowego lejowatego - szerokiego u góry, znacznie zwężającego się w eksplo-
atowanym poziomie glin. Szyby wypełnione były piaskiem, gliną, gruzem wapiennym,
bardzo licznymi wytworami krzemiennymi / głównie odpadki z wstępnej zaprawy
dokonywanej przy szybach / wraz z okruchami węgla drzewnego. Z narzędzi górni-
czych znaleziono kilka kilofów krzemiennych i 1 uszkodzony kilof rogowy. Zacząt-
kowce siekier dwuściennych i sierpów znajdowane w pełniakach szybów wskazują
na związek badanej kopalni z którąś z późnoneolitycznych / lub wczesnobrązowych/
grup kultury ceramiki sznurowej.

POLICKO, pow. Ślupca
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Wanda Tetzlaff.
Finansowało Muzeum Archeologiczne w
Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Tymcza-
sowe obozowisko z okresu neolitu i z wczes-
nej epoki brązu.

Badania prowadzono na dużym wydmywym wzniesieniu, zwanym Krzycnicą, znajdującym się na terenie pradoliny Warty, w odległości około 1,75 km na południe od obecnego jej koryta i około 2 km na zachód od szosy prowadzącej z Łądu do Zagórowa. Wydma jest prawie w całości zajęta, wolny od lasu jest tylko niewielki skrawek terenu na stoku południowo-wschodnim, gdzie założono 3 wykopy.

Uzyskany w trakcie badań materiał ceramiczny wskazuje, iż na omawianym stanowisku przebywała głównie ludność kultury pucharów lejkowatych. Znalezione również drobne ułamki naczyń kultury ceramiki sznurowej, w tym kilka fragmentów z charakterystycznym dla tej kultury ornamentem. Stwierdzono także ślady krótkotrwałego osadnictwa z wczesnej epoki brązu.

Krzycnica znajduje się na terenie doliny zalewowej Warty i z tego powodu nie mogło rozwinąć się na niej trwałe osadnictwo. Charakter stanowiska - jego położenie jak i uzyskany w trakcie badań materiał wskazują, iż na terenie tym znajdowały się jedynie krótkotrwałe obozowiska niewielkich grup ludzkich z okresu neolitu / kultura pucharów lejkowatych i kultura ceramiki sznurowej/ oraz z wczesnej epoki brązu.

Na obiekcie tym nie przewiduje się dalszych badań.

PROSZOWICE

Komisja Archeologiczna
Oddziału PAN w Krakowie

Badania prowadzili dr Janusz Kruk
i mgr Zofia Liguzińska-Kruk. Finan-
sowała Komisja Archeologiczna Oddziału
PAN w Krakowie. Pierwszy sezon badań.
Kurhan prawdopodobnie ze schyłku neolitu
i z epoki brązu/kultura trzcieniecka/.

Wstępne prace w planowanej długofalowej akcji badań nad kurhanami lessów Wyżyny Małopolskiej.

Duży, dobrze zachowany kopiec znajduje się na wysoczyźnie prawego obrzeżenia doliny Szreniawy, nieco na zachód od Proszowic. W 1972 r., przeprowadzono prace sondażowe w bezpośrednim otoczeniu kurhanu. Ich celem było rozstrzygnię-